

UZASADNIENIE

W dniu 8 czerwca 2018 roku powódka **Ż. P.** wniosła pozew przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w S.** o zapłatę kwoty **1492,05 zł zł** wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że przedmiotem pozwu jest żądanie zapłaty odszkodowania za szkodę komunikacyjną z dnia 15 grudnia 2017 roku. Na całkowitą wartość szkody składała się kwota 4.151,25 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego (135,00 zł x 25 dni + VAT). Pozwany przyznał odszkodowanie w wysokości 2.659,30 zł brutto.

W odpowiedzi na pozew spółka pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Ponadto zażądała zasądzenia od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznała, że przyjęła odpowiedzialność co do zasady za skutki kolizji drogowej, przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła odszkodowanie w łącznej kwocie 2.659,30 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Wskazała, iż roszczenie powoda zostało znacząco zawyżone zarówno co do zastosowanej stawki, jak i okresu najmu. Wskazała, że zasadnym było uznanie 21 dni najmu pojazdu zastępczego oraz dobowej stawki najmu na poziomie 95,00 zł brutto.

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska procesowe.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 15 grudnia 2017 roku na skutek kolizji drogowej uszkodzony został pojazd marki F. (...) o nr rej. (...), stanowiący w momencie szkody własność M. S.. Sprawcą kolizji był inny uczestnik ruchu drogowego, ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela. Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanej celem jej likwidacji na zasadzie likwidacji bezpośredniej.

Na mocy umowy najmu z dnia 15 grudnia 2017 roku uszkodzony najął od powoda pojazd zastępczy. Wysokość czynszu została ustalona na kwotę 135,00 zł netto (166,05 zł brutto). Z najętego pojazdu uszkodzony korzystał od dnia szkody do dnia 8 stycznia 2017 roku tj. do dnia wypłaty odszkodowania oraz przez okres dodatkowych 7 dni na zagospodarowanie wraku; łącznie przez okres 25 dób. Po zakończeniu najmu powód wystawił fakturę VAT na kwotę 4.151,25 zł brutto.

Pozwany przyznał odszkodowanie w wysokości 2.659,30 zł. Uznał zasadność 21 dni najmu przy zastosowaniu stawki 95,00 zł brutto.

Powód nie zgodził się z decyzją ubezpieczyciela, przedstawił pozwanej spółce całą dokumentację i wezwał do zapłaty odszkodowania. Pozwana spółka nie zmieniła jednak decyzji.

Poszkodowany nie miał możliwości odliczenia podatku VAT, więc był uprawniony do odszkodowania w kwocie brutto.

Powód nabył prawo do wierzytelności będącej przedmiotem pozwu na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 15 grudnia 2017 roku.

Dowód z: faktury – k. 11, arkusza najmu – k. 13, oświadczenia – k. 14, 15, umowy najmu – k. 16, cesji – k. 17, informacji o akcie zastępczym – k. 18, 19, informacji o pojeździe zastępczym – k. 31-32, zeznań świadka M. S. k. 57.

Ubezpieczyciel zaproponował osobie zgłaszającej szkodę możliwość otrzymania pojazdu zastępczego przy zastosowaniu dobowej stawki najmu na poziomie 135,00 zł brutto.

Dowód z: nagrania na płycie CD k. 40

Technologiczny czas naprawy wynosił 9 dni. Rynkowa stawka najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego wynosiła 130,00 zł netto.

Dowód z: Opinii biegłego sądowego J. D. k. 64-69

Dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów Sąd uznał, że jest on wystarczający dla ustalenia stanu faktycznego, oraz że prawdziwość i autentyczność dołączonych do akt dokumentów nie budzi wątpliwości, a przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy i nie wymaga uzupełnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Żądanie pozwu zasługiwało na uwzględnienie w części.

Stosownie do art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest więc odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. Wysokości tych zobowiązań nie można z góry ustalić, dlatego też w ubezpieczeniu OC ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za nie w pełnej wysokości. Chodzi tu o przywrócenie w majątku poszkodowanego stanu rzeczy sprzed zdarzenia wywołującego szkodę. Zgodnie z generalną zasadą wyrażoną w art. 363 k.c. wysokość odszkodowania odpowiadać musi rzeczywiście poniesionej szkodzie.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 17.11.2011 r., sygn. akt III CZP 05/11 odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego nie służącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

W pierwszej kolejności wskazać należało, iż najem pojazdu zastępczego pozostawał na gruncie niniejszej sprawy uzasadniony. Pojazd poszkodowanego został uszkodzony na skutek zdarzenia, za które on sam nie ponosił odpowiedzialności, a zatem zrozumiałym jest korzystanie z samochodu zastępczego w okresie likwidacji szkody. Nadto pojazd ten wymagał naprawy, a w tym czasie poszkodowany nie posiadał innego pojazdu, z którego mógłby korzystać w takim samym zakresie, jak z pojazdu uszkodzonego na skutek zdarzenia kolizyjnego.

Dochodząc zwrotu uzasadnionych wydatków związanych z najmem pojazdu zastępczego powód powinien więc wykazać, że istniała potrzeba najmu pojazdu, jaki był okres najmu, zasadność tego okresu oraz zasadność zastosowanej stawki czynszu najmu.

Odnosząc się do zarzutu powoda, że uzasadnionym było zastosowanie dobowej stawki najmu na poziomie 166,05 zł brutto należało wskazać, iż stanowisko to nie było słuszne. Stawka ta wykraczała poza wysokość stawki rynkowej określonej przez biegłego sądowego. Nadto należało wskazać, że w rozmowie telefonicznej pozwany skutecznie zaproponował osobie zgłaszającej szkodę możliwość otrzymania pojazdu zastępczego za kwotę 135,00 zł. Powód dopuścił się naruszenia zasady obowiązku współdziałania z ubezpieczycielem, co z kolei doprowadziło do zbędnego generowania dodatkowych kosztów. Z tej przyczyny Sąd nie przychylił się do argumentacji powoda dotyczącej zastosowania stawki za najem za poziomie 166,05 zł, bowiem nie zdołał on wykazać, że pozwany nie był w stanie realnie wypożyczyć poszkodowanemu samochodowi zastępczego za czynsz w wymiarze 135,00 zł brutto. Żądanie w tym zakresie pozostało nieudowodnione.

W odniesieniu do wysokości czasu najmu pojazdu zastępczego, Sąd uwzględnił w całości okres ustalony przez powoda. Powód wykazał w toku sprawy, że poszkodowany korzystał z najętego samochodu w okresie od dnia szkody do dnia otrzymania od ubezpieczyciela odszkodowania przy uwzględnieniu dodatkowego 7-dniowego okresu na zagospodarowanie wraku tj. od dnia 8 stycznia 2017 roku. Powyższe w toku sprawy zostało potwierdzone przez świadka M. S.. Nadto należało wskazać, iż na długość uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego w przedmiotowej sprawie wpływ miały działania ubezpieczyciela, który dopuszczając się zwłoki w ich wykonaniu musi liczyć się z obowiązkiem wypłaty wyższego odszkodowania, aniżeli w przypadku niezwłocznego zrealizowania swoich obowiązków. Zakończenie procesu likwidacji szkody warunkuje bowiem zwrot pojazdu zastępczego, który poszkodowany ma obowiązek oddać po upływie 7 dni od daty wypłaty odszkodowania w sprawie. Praktyka uwzględniania przy obliczaniu zasadnego okresu najmu 7 dodatkowych dni wynika z konieczności przyznania poszkodowanemu odpowiedniej ilości czasu na zagospodarowanie pozostałości po uszkodzonym pojeździe i na gruncie niniejszej sprawy również znajduje ona zastosowanie.

Procedura taka jest zgodna z wytycznymi Komisji Nadzoru Finansowego.

Mając na uwadze powyższe fakt, okres najmu zastosowany przez powoda był uzasadniony i nie stanowił nadużycia. Nadto pozostawał zgodny z zasadą obowiązku minimalizacji szkody wyrażoną w art. 826 k.c.

Sąd miał na uwadze przepis art. 232 k.p.c., który wskazuje, że to strony jako dysponenty toczącego się postępowania, nie zaś Sąd, są obowiązane do wykazania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, jak również art. 229 k.p.c. statuujący o tym, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości oraz art. 230 k.p.c. – gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wynik całej rozprawy, może te fakty uznać za przyznane.

Reasumując powyższe, odszkodowanie, które pozwana spółka winna wypłacić powodowi wyniosło 715,80 zł.

Odsetki ustawowe za opóźnienie Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., od dnia wymagalności roszczenia tj. od dnia 5 marca 2018 roku do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono, jako nienależne i bezzasadne.

Na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. orzeczono o kosztach postępowania dokonując stosunkowego ich rozdziału w proporcji, w jakich strony obroniły swoje stanowiska procesowe (50% / 50%). W przedmiotowej sprawie powódka poniosła koszty w wysokości 362,00 zł (tj. 75,00 zł tytułem opłaty sądowej oraz 287,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego), pozwany natomiast poniósł koszty w wysokości 787,00 zł (tj. 287,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 500,00 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego). Suma kosztów postępowania wyniosła 1149,00 zł. Zasądzono zatem od powódki na rzecz pozwanego kwotę 212,00 zł (574 zł – 362 zł) tytułem różnicy odpowiednich części kosztów obu stron.

Nadto Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej kwotę 50,00 złotych oraz od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej kwotę 50,00 złotych tytułem poniesionych wydatków tymczasowo wypłaconych ze środka Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej.

Sędzia: